

MƏNİM UNİVERSİTETİM

Əsrlərlə xalqımın elmi, irfanı vardı.
Məscidi, mədrəsəsi, həm də Quranı vardı.
Öyrənirdi həm dini, həm dünyəvi elmləri,
Yetişirdi bu yolla müxtəlif alimləri.
Alimim, şairlərim Şərqdə, Qərbdə məşhurdu.
Mədəni inkişafda özlərinə taxt qurdu.
Əsərləri daxildir dünya xəzinəsinə,
Qiyətləri qalxıbdır yüksək məzənnəsinə.
Mədrəsə "Nizamiyyə" - sanki universitet.
Təhsilindən danışsam, ona ancaq qibtə et.
Yetirmişdi zamanın Şirazlı Sədisini
Şairlərin içində bəlkə birincisini.
Hələ "Rəb-i Rəşidi" darülfünun demirəm.
İndi bənzəri varmı? - cavabını bilmirəm.
Sahəsi çox genişdi, Təbrizin dörrdə biri,
Xəstəxana, əzcaçı, həm də alimlər yeri.
Tələbəsinin sayın yeddi min deyirdilər.
Beş yüzdən çox müəllim orda dərs deyirdilər.
Məzunları həm dini, həm də elmi xadimlər,
Peşəsin yaxşı bilən istedadlı həkimlər.
Həkimlər çalışırdı ölkənin hər yerində,
Bağdadda, Qahirədə, Şərqi şəhərlərində.
Qoymazdı heç kimsəni tibbi xidmətə möhtac,
Hər cür xəstəliklərə dərhal edərdi əlac.
Tusi rəsədxanası adıyla məşhur idi.
52 il çalışdı, işi də məqbul idi.
Göylərin kataloqun, xəritəsin çəkildilər,
"Zic-i Elxani" deyilən cədvəl tərtib etdilər.
Toskanelli olmuşdu Tusinin davamçısı,
Amma Vətəni başqa –Avropa nücumçusu.
Onların əsərləri Kolumba kömək etdi.
Bunun sayəsində o, yeni qitə kəşf etdi.
Zaman keçdi, inkişaf dayanmadı, durmadı.
Baharlı, Bayandurlu bu işdən yorulmadı.
Səfəvilər daha çox yön verdi inkişafa.
Bilirdi mədəniyyət xalqa olacaq şəfa.
Türkmənçayla bölündü Azərbaycan torpağı,
İki Azərbaycanın qırıldı birlik bağı.
Hərə bir yol götürdü, biri rus, biri İran.
Xalqım üçün başladı böyük siyasi böhran.
Dövlətim yox, adım yox, rusun müstəmləkəsi.
Cənubuma gəlinə, İranın bir hissəsi.
Nə yaşadığ, nə çəkdi, bunları bilən varmı?
Xarici işğalçılar mənim xalqıma yarmı?
Rus çalışır millətin düşüncəsin dəyişsin.
Ona vəfa göstərən yeni nəsil yetişsin.
Yeni məktəblər açır, xalq ona "urus" deyir,
Urus da sərvətimi elə bir ucdan yeyir.
Məni öz keçmişimdən ayırmağa çalışır.
Anilliklər ötüncə, xalq da buna alışır.
Adımı "unudurlar", tatar, tuzem deyirlər.
Qeyri-müsəlmanlara torpağımı verirlər.
Erməninin, almanın, rusların sayı artır,
Yavaş-yavaş onları soy kökümə də qatır.
Amma Tanrı yenə də iradəsin göstərir,
Xalqın düşüncəsinə yeni bir qüvvət gəlir.
Maarifçi ziyalım burda çıxır meydana,
Millətimin halına ürəkdən yana-yana.
Milli sahibkarların verir onlara dəstək,
Göstərir qeyrətiylə, maddi cəhətdən kömək.
Qəzet, jurnal yaradır, məktəblər də açılar,
Adı "üsuli-cədid", "urus" adından qaçırlar.

Qızlar gedir məktəbə, Hacımın üzü gülür,
Müstəmləkə zənciri yavaş-yavaş sökülür.
Milli məfkurəsiylə önə çıxır ziyalı,
Ali məktəb açmaqdır indi onun xəyalı.
Cümhuriyyət gəlinə, bu xəyal olur gerçək,
Onun hökumətiyə bu işə edir kömək.
Müstəqil Respublikam, müstəqil dövlətim var,
Universitet adlanan milli bir sərvətim var.
Sərvətimin şöhrəti yayılır hər bir yana,
Bu bir Allah payıdır, verib Azərbaycana.
Müstəqillik dövrümə düşmənlər baxırdı kəm.
Sevinc uzun sürmədi, işğal olundu ölkəm.
Cümhuriyyətdən bizə qalan yadigarı da
Öz əsas arzusunu burda qoydu yarıda.
Sovetin ilk çağında bir az getdi irəli.
On illikdə başlandı çətin, ağır günləri.
Elə vaxt olurdu ki, onu bağlayırdılar.
Bəzən düşməncəsinə kəsib, doğrayırdılar.
Totalitar təhlükə aldı başının üstün,
Bunları düşünəndə başımdan çıxır tüstü.
Siyasi irticanın oldu o da qurbanı,
Buna cavab verəcək o zalım, düşmən hanı?
Əzdi xalqı, Vətəni, ah-nalə çıxdı göyə,
Kommunizm verirdi, guya ki, bu ölkəyə.
Neçə min ziyalımı, alimimi qırdılar,
Uzaq düşərgələrə, Sibirə saldırdılar.
Stalinin sərt rejimi hələ çatmamış sona,
Hitlerin təhlükəsi bir də qoşuldu ona.
Qızıxdı zəmanənin yeni müharibəsi.
Sovetin təbirincə "Vətən müharibəsi".
Amma xalqım sınımadı, daha da artdı əzmi,
Daim mübariz olan xalqım bunu görməzmi?
Vətən qalxdı ayağa, Universitet də başda,
Daha kim qalxacaqdı bu iki gücdən başqa?
Tələbəm, müəllimim könüllü əsgər oldu,
Düşmənin qarşısında Vətəncün sipər oldu.
Nə qədər qurban verdik, itkilərimiz nə çox,
Ölkəmin tarixində bunun bərabəri yox.
Savaş bitdi Sovetin parlaq qələbəsiylə,

Qərbə meydan oxuyan Stalinin gur səsiylə.
Dinçlik dövrü başlandı, bərpa, həm də yüksəliş,
Sovet məfkurəsində etmədi bir düzəliş.
Bütün bunlarla birgə universitet dirçəlir,
Elmi, təhsili yenə əvvəlki hala gəlir.
Tədrisən, sezilmədən milli düşüncə artır,
Bu milli düşüncədə azadlıq ruhu yatır.
70-ci illərdə xeyli artdı vüqarı,
Heydər gəldi onun inkişafı, baharı.
Gücləndi, genişləndi, arxasında duran var.
Rəhbərlik hər zamanda oldu ona havadar.
90-cı illərdə baş verdi görün nələr,
Dünya düzənin pozan siyasi hadisələr.
SSRİ dağılır, erməni fəallaşır,
Qarabağımdan ötrü gecə-gündüz çalışır.
Zəbt eyləyib, tuturlar Vətənimin torpağın,
Doğma yurddan kəsirlər yerli xalqın ayağın.
Milyonlarla insanı yuvasından qovurlar.
Beynəlxalq aləm susur, ermənidən qorxurlar.
Universitet hər yerdə yenə də öndə gedir,
Fəal mövqeyi ilə xalqa rəhbərlik edir.
Tələbəm, müəllimim cəbhədə, səngərdədir,
"Azadlıq" və "Qarabağ" kəlməsi dillərdədir.
Vuruşurlar hər yerdə Azərbaycanım üçün,
Qovulan insanlarını, tökülən qanım üçün.
Təhsil ilə bərabər, həyat dərsi keçirlər.
Vətəndaş mövqeyini həmişəlik seçirlər.
Hələ Vətən uğrunda qurban gedənlərim var,
Gözü yolda qalanım, qardaş deyənlərim var.
Gözləyirik həllini, ümid edirik yenə,
Lazım gələrsə, kömək edək onun həllinə.
İlk fakültə - biri tibb, o birsi tarixdir.
Elə bunun özü də unudulmaz tarixdir.
100 il keçmiş o gündən – buna bir əsr deyək,
İlləri vərəqləyib, zaman tələsir deyək.
Universitet 100 ildə işıqlı Məşəl oldu,
Dünyəvi inkişafa dəstək verən əl oldu.
Burada yüz minlərlə mütəxəssis yetişdi.
Bu asan görüncə də, əslində çətin işdi.
Bunların arasında tarixçilər də çoxdur.
Adlarını çəkərsəm, sayı-hesabı yoxdur.
Birinci yerdə hər an Heydər Əliyev durur.
Dünya şöhrətli Məzun xalqıma verir qürur.
Qərbdə, Şərqdə ölkəmi tanıyırlar adıyla,
O da fəxr eyləyirdi Azərbaycana adıyla.
Ölkə başçısı ikən tez-tez olurdu qonaq,
Ona doğma gəlirdi bitirdiyi bu ocaq.
Ocağımı tapşırıdım layiqli xələfinə.
İlham vəfa göstərir elmimin şərəfinə.
Günü-gündən tərəqqi edir Universitet,
Onun 100 illiyini Mübarək et! Təbrik et!
Təbriklərə qoşulur bütün dünyanın elmi,
Uğuruna verilən böyük qiymət deyilmi?
UNESCO, Baş Qərargah, Parisdən gəldi səsi,
Oldu mədəniyyətin mühüm bir hadisəsi.
Sevinib, şadlanırıq, qoy, xoşbəxt olsun gənclik,
Vətənin bayrağını yüksəkdə tutsun gənclik.
Bunun üçün silahı elmlə, təhsil olsun,
Bu silahla ölkəmi, torpağımı qorusun.
Yeni əsrin başlanır gözəl qədəmləriylə,
Vətən övladlarının o böyük hünəriylə
Arzularımız nədir? Ənənənə davam etsin,
Bundan da daha yüksək təntənənə davam etsin!
Rektor Razumovskinin vardı bir epiteti:
"Yaşa, var ol, çiçəklən, Bakı Universiteti!"